

Visszavonultak a belvizek

Annyira javult a belvíz-helyzet Csongrád megyében, hogy az Alsótisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság a még május 22-én elrendelt vízkárelhárítási készültséget tegnap, kedden feloldotta. Kezdetben mintegy 11 ezer hektárt érintett az elöntés, amelyről fokozatosan — a vízgazdálkodási társulatokkal és a mezőgazdasági üzemekkel együttműködve — sikerült mentesíteni a földeket. Naponta átlagosan több mint egymillió köbméter csapadékvizet emeltek át a torkolati szivattyútelepeket a folyókba.

A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok készenléti ügyeletet szerveztek, a földeken kézi és gépi erővel mélyítették levezetőárkokat, egyengettek utat, a lefolyásnak. Rendszeresen ellenőrizték a csatornák áttereseit, eltávolítva az időnként keletkezett sáros dugulásokat. Az évek ebben az időszakában a védekezési munkákat nehezíti, a le-

folyást lassítja a növényzet fejlettsége, mégis, viszonylag rövid idő alatt szüntették meg az elöntéseket.

Szakemberek véleménye szerint az átlagosnál sokkal nagyobb mennyiségű májusi és júniusi csapadék összességében sokkal többet használt a mezőgazdaságnak, mint amennyi kárt okozott, annál is inkább, mert az elmúlt évek kimondottan aszályosak voltak. Szerencsés természeti körülmény, hogy a belvizes időszakban kedvezőre fordult az időjárás, és az erős felmelegedés, a sok napfény meggyorsította az őszi és a tavaszi vetések, mindenféle mezőgazdasági kultúrnövény fejlődését.

Most már csak helyenként és szükség szerint üzemelnek a torkolati és a közben-szó szivattyútelepek. Mivel továbbra is csapadégra hajlamos az időjárás, ígyeknek növelni a csatornák befogadóképességét.

Élénkülő idegenforgalom

Az Országos Idegenforgalmi Hivatal most közzétett adatai szerint az erőteljes februári és a mérsékelt márciusi forgalombővülés után áprilisban jelentős mértékben nőtt hazánkban az idegenforgalom. Az év első négy hónapjában összesen 1 millió 537 ezer turista kereste fel Magyarországot, túlnyomó részük, 1 millió 135 ezer a szocialista országokból érkezett.

Az év első négy hónapjában a nem rubelelzárolású idegenforgalomból 99,5 millió dollárnyi bevétel származott, s a kiadások kismértékű emelkedése mellett 67,8 millió dolláros aktívum keletkezett. A rubelelzárolású országokkal folytatott idegenforgalom bevétel 62 millió transzferábilis rubel volt, a fizetés: mérleg aktívuma — a kiadások dinamikus növekedése mellett — elérte a 36,4 millió transzferábilis rubelt.

„Minden erőnket össze kell szedni”

Interjú a vezérigazgatóval

Neve: Körtvélyessy Péter.

Életkora: 36 év.

Születési helye: Hódmezővásárhely.

Iskolai (a végzés éve): Szovjetunió — hid- és alagútépítő mérnök szak (1974), politikai gazdaságtan szakosító (1983), Budapesti Műszaki Egyetem gazdaságmérnöki szak (most készül az államvizsgára).

Eddigi munkahelyei: 1974—1983: Hídepítő Vállalat (különböző beosztásokban, munkahelyi mérnök volt az algyői vasúti hídnál, a budapesti Boráros téri aluljárórendszer főépítészvezetője volt, dolgozott például a szegedi Tisza-híd és a trolibusz remiz, a bajai Sugovica-híd építésén; 1983. november 1-jétől a Csomibérgőmérnöke, 1986. január 1-jétől 1987. március 1-jéig ugyanennek a vállalatnak az igazgatója. Jelenleg a Délép vezérigazgatója.

Felesége: pedagógus.

Gyermeke: Péter (10 éves).

— Kérte, hogy az utolsó két rovat egészen bizonyosan bekerüljön a személyi adatai felsorolásába.

— Ök jelentik nekem a biztos háttérrel. Nem kis teljesítmény tőlük, hogy az utóbbi hetekben nagy-nagy türelemmel elviselnek.

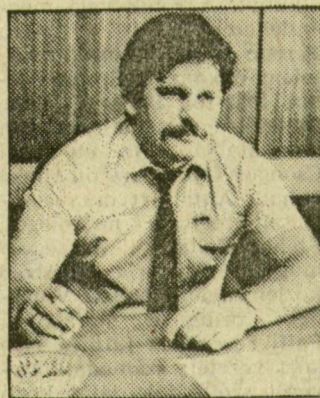
— Szóval most a magánember is nehéz heteket él át, nemcsak a vállalat. Három és fél hónap tapasztalata után mennyire látszik „fekete lyuk”-nak az, amibe egy pályázattal beleugrott?

— A Délépet az átlagos külső szakembereknél jobban ismertem már előzőleg. De ma már látom, hogy közel sem ismertem igazán. Talán jól láttam a pénzügyi bajok rendezésének lehetőségeit. Kevesebb látszott abból — s még ma sem nagyon más a helyzet —, hogyan lehet hosszútávra működőképessé tenni a vállalatot.

— Az év elején napi 1 millió forint veszteséget „termelt” a Délép.

— Ez sajnos még ma sincs sokkal másképp. De azért a pénzügyi rendezés közben a jövő alapozására is gondoltunk. Például a II-es telepünk eladását előtérbe kellett hoznunk azt is, hogy azokat a munkafolyamatokat, amiket eddig ott végeztünk, ezután hová helyezzük el. S a legracionálisabb lehetőségeket kerestük meg, amelyek szerepet játszanak majd a következő évek gazdálkodásában is. Veszteségforrásaink a múltból ma is megvannak. A kamatok, a kötbérek, a garanciális javítások és más

R. E.

— Nem. De voltak nehéz helyzetek. Előfordult, hogy vállalom kellett azt, hogyha nem az ajánlott irányban lépek, hanem a saját magam által jónak hitt elképzelések mellett tartok ki és ezzel nem sikerült a célt elérni, akkor majd figyelmeztetnek rá, „nem nekem volt igazam”. S ennek esetleg számomra egzisztenciális következményei is lehetnek.

— Külső szemlélők közül többen azt mondják: az improduktív létszám leépítése lassan halad ezekben a hónapokban a Délépnél.

— Ez a megállapítás így nem igaz. Ezen a területen is jelentősen léptünk előre. Arra a szellemi munkára, ami fizikai munkát vált ki, a világon mindenütt szükség van. A Délép szellemi potenciálja a megyében ma is a szakma csúcsa. Hogy mindenki a helyén van-e az irányításban? Ez persze más kérdés. En ma sokkal komolyabb gondnak érzem az előzőnél az improduktív fizikai létszám túlságosan nagy számárányát.

— Improduktív fizikai munkásokon kiket ért?

— Olyan dolgozóinkat, akik fizikai területen tevékenykednek, de nem termelő munkát végeznek. Az ő munkájuk elegendetlenné válik, szükséges termelő és nem termelő egységeink működéséhez, de nyilvánvalóan nincs ennyi eszközre szükségünk. Rosszul szervezett kiszolgáló tevékenységünk is. Ezen a területen a jó irányba történő elmozdulásnak jelentős létszám-megtakarítással is kell járnia a következő időszakban.

— Amióta ön vezeti a vállalatot, mentek el olyan szellemi foglalkozásúak a Déléptől, akikre szüksége lett volna a vállalatnak?

— Igen.

— Hiányoznak?

— Nehéz meghatározni pontosan, mi a vállalat számára a szellemi érték. Gondoljuk végig a következő példát. Valaki nem a számára megfelelő vállalati poleon van. Valaki jó technológus lenne, de most a besztása építészvezető vagy éppen főépítészvezető. Ki az, aki ezt belátja ma Magyarországon? A beosztásban visszlépést az emberek döntő többsége még plusz pénzért sem vállalja.

— Még egy kérdés a Délép által foglalkoztatottakról. A városban és a vállalatnál elterjedt és ma is tartja magát a hír, miszerint: az elődje ön mellett maradt tanácsadóként.

— Ez a hír nem igaz, és egyetlen pillanatig sem volt igaz. Sipos Mihály nincs munkajogi viszonyban a Déléppel.

— Amikor elkezdte, vagy most régi nagyobb hittel a munkáját?

— Most. Amikor elkezdtem, volt bennem egy nagy adag bizonytalanság: amit én tudok a vállalatról, az mennyire igaz. Nem tudtam tökéletes pontossággal azt sem, hogy a környezet hogyan ítél meg a Délép helyzetét. S kérdés volt az is: milyen kollégák várnak itt? Ma már sok mindenben tisztán látok. Mára a pénzügyi rendezés saját magunk által elképzelt programjának 60 százalékát végrehajtottuk. Ez siker. Lassabban megy az eredeti elképzeléseimnél a veszteséges működés megfordítása, az irányíthatóság megteremtése és a kader-problémák megoldása. De ezeket a dolgokat nagy hiba lenne erőszakoltan siettetni. Ellentmondásos a külső környezetünk is. Szinte mindenki akarja, hogy a vállalat talpra álljon, de rögtön olyan kívánságokat támasztanak velünk szemben, amik e folyamat ellen hatnak.

Böle István

Július 4-én

Nemzetközi szövetkezeti nap

Az országos szövetkezeti tanács elnöksége felhívást bocsátott ki a nemzetközi szövetkezeti nap megünneplésére; a szövetkezeti szolidaritás hagyományos nemzetközi ünnepére július 4-én kerül sor, sorrendben ezúttal 65. alkalommal.

A felhívás kiemeli, hogy a tavalyi szövetkezeti kongresszusok nyomán a mozgalom mindhárom ágazata megújulva kezdte meg tevékenységét. A kongresszusi viták is kifejezésre juttatták, hogy a magyar szövetkezetek hasznosan szolgálják tagjaik társadalmi-gazdasági érdekeit, tevékeny és megbecsült szerepet játszva, szervesen illeszkednek a népgazdaságba.

Fiatalokról, fiataloknak

Több információt

Már-már sikk szidni a fiatalokat. Így volt ez az ifjúsági tagozatok kapcsán is. Hiányzik belőlük az aktivitás, azt várják, hogy felülről mindent megmondjanak nekik.

A fiatalokban bűnbakot keresők közé nem állt a Szakszervezetek Szeged Városi Bizottsága, régi nevén a szakmaközi bizottság. Ellenkezőleg, felvállalták az ifjúsági tagozatok ügyét.

A tegnapi ülésen, melyet ezúttal a Délépnél tartottak, Szél Ferenc, a bizottság tagja, három ágazati szakszervezetben — a HVD SZ-nél, a KPVDSZ-nél és a Medosz-nál — folyó ifjúsági munkáról beszélt. Nyilvánvaló, hogy a tagozatok nem vállalkozhatnak összetársadalmi feladatok megoldására, ilyenek például a lakáskérdés, a pályakezds nehézségei. A gondok enyhítése érdekében

azonban mindent megtesznek.

Horváth András, a Szakszervezetek Szeged Városi Bizottságának titkára azt javasolta, mihi több információt kell adni a fiatalokat közelről érintő kérdésekről, például a támogatási rendszerekről. Az sem ártana, ha egy kis csapat jönne létre az ifjúsági tagozatok, tanácsok vezetőiből, akik vállalnák a koordinációt a fiatalok és a szakszervezetek között. A cél az, hogy még jobban érvényesüljenek az ifjúság érdekeit.

A testületet a továbbiakban Körtvélyessy Péter vezérigazgató tájékoztatta a Délép jelenlegi helyzetéről, majd pedig Csonka István, a szegedi városi tanács elnökének általános helyettese a tavalyi tanácsi költségvetésről és a fejlesztési alap felhasználásáról beszélt.

Népi ellenőrök a fűtésről

Tegnap délelőtt ülést tartott a városi népi ellenőrzési bizottság. Megállapították a távfűtés és a melegvízszolgáltatás terén végzett vizsgálatok eredményét, és tájékoztatást kaptak az alacsony hatékonyságú vállalatoknak tett ajánlásokról, és a bölcsődei ellátás ellenőrzése kapcsán felmerült javaslatok utóéletéről.

A távfűtés és a meleg víz gazdája Szegeden a város-gazdálkodási vállalat, melynek nagyságrendje, tevékenységi körének szerteágazó volta az országban egyedülálló. Árbevételében mégis meghatározó a távhőszolgáltatásból származó, tavaly mintegy 504 millió forint. A vizsgálat megállapításai szerint a 24, jelentősen túlméretezett fűtőmű esetében lényeges a kapacitáshihasználatlanság, magasak az üzemeltetési és fenntartási költségek. A mintegy 25 ezer 600 távfűtött lakásra 208 hőközpont jut. A népi ellenőrzés jelentésében ez a mondat olvasható: a lakások általában túlfűtöttek a jogszabályi előírásokhoz képest. A rossz májjauk ilyenkor jegyzik meg: most, persze. Nos, minden 1 foknyi túlfűtés 4-5 százalék több-energiába kerül. Sajnos, nagy hővesztéssel dolgoznak a rendszerek, ez muszáki állapotukból következik.

Majd 20 éve indult városunkban a tömeges lakásépítés, 1968—78. között mintegy 15 ezer lakás készült.

Az ezekhez tartozó fűtési rendszerek lassan megérnek — alapos megfontolást követő felújításra. A VII. ötéves tervben 30-35 millió forintot irányoz elő évente a vállalat költségvetése a távfűtés fejlesztési programjára. Az elmúlt időszakban tervezettnél sokkal kevesebbet fordítottak a távfűtésre, de ugyanakkor vissza nem térítendő tanácsi hozzájárulásból 254 millióval nőtt az állóeszköz-állomány.

Az energiatakarékosság népgazdasági érdek. A lakások engedélyezett hőmérsékletét 20 fokban állapították meg, a vizsgálati jegyzőkönyv szerint átlagban ma is 22 fok körül ingadozik. Ezért vezették be október 29-től december 1-jéig az éjszakai fűtés-leállítás. Mivel erről időben és alaposan nem tájékoztatták a lakosságot, jogos és jelentős felháborodást váltott ki az intézkedés, nem beszélve arról, hogy az amúgy is alulfűtött vagy éppen a minimum hőmérsékleten levő lakásokkal nem számoltak.

Természetesen óhatatlanul szóba kerül ilyenkor a lakások hőszigetelése. A város-gazdálkodási vállalat nemrégiben készítettett hőfénypépet néhány panelháztól. Az eredmény elkéserítő volt. A nyílászárók körül és az elemek összeillesztésénél úgy szövik a meleg, ahogy azt a reklámtrükkrajzfilmjében látjuk.

A dolognak erről a részéről tehát egyáltalán nem a távfűtők tehetnek...

Most nyár van. De jön még majd tél. Most bizonyos dolgokra fény derült: nemcsak a VGV-t kell szidni decemberben, és nem mindenben lehet segíteni. Azért jó, ha tud róla a fogyasztó, mi történik a háttérben.

R. E.

HASZONJÁRMŰVEK MÉRŐMŰSZEREI.

Az NSZK-beli licence alapján készíti a haszonjárművek mérőműszereit a Ganz Műszer Művek Közlekedési Műszergyára. Igazodva a piaci igényekhez és kooperálva külföldi céggel, mindig a legkorszerűbb elekt-

ronikus műszerek kerülnek le a gyártósorokról. Termékeikkel kielégítik a hazai, valamint a külföldi igényeket. A tavalyi évhez képest mintegy 10 százalékos termelékenység-növekedést érnek el a második negyedévben.